

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ... ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ!

(διασκευή από το θεατρικό έργο της Μαρίας Κίτρα)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Α. ΒΑΣΙΛΗΣ: Ουφ!... Ουφ! Και ξανά ούφ! Δεν είναι κατάσταση αυτή. Δεν μπορώ άλλο!!! Πρέπει να μιλήσω σε κάποιον, να πω τον πόνο μου γιατί αλλιώς θα σκάσω! [κοκαλώνει]

Α. ΒΑΣΙΛΗΣ: Ναι; Έλα Τάρα. Καλά είσαι; ... Εγώ καθόλου. Πρέπει να έρθεις ΤΩΡΑ από δω να με βοηθήσεις. Καίγομαι, πνίγομαι, θα σκάσω... Πώς να μην κάνω έτσι; Σου λέω έχω πρόβλημα... Αααα! Φέρνεις και μια σόδα γιατί έχω φούσκωμα απ' τα μελομακάρονα;... Πόσα έφαγα; Τρία, μπορεί και τέσσερα... τι κομμάτια καλέ, πουλάκι είμαι, 4 κιλά!!!

Μπαίνει στη σκηνή ο φίλος του ο τάρανδος με ένα μπουκαλάκι γκαζόζα αλλά ο Α.Β. δεν τον βλέπει.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Καλά, καλά θα σου φέρω. Μα δεν μπορεί να είναι τόσο σοβαρά τα πράγματα...

Α. ΒΑΣΙΛΗΣ: Πιο σοβαρά δε γίνεται σου λέω! Μα πού είσαι; Ακούγεσαι πολύ κοντά...

ΤΑΡΑΝΔΟΣ:[τον σκουντάει από πίσω] Εδώ είμαι!

Α. ΒΑΣΙΛΗΣ: Αχ, επιτέλους ήρθες!

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Καλά, κλείσε τώρα το τηλέφωνο να μη χρεώνεσαι.

Α. ΒΑΣΙΛΗΣ: Δίκιο έχεις! Τάρα μου... σώσε με...

Ο Α. Β. πέφτει σπαράζοντας στην αγκαλιά του τάρανδου.

Α.Β.: Έτσι που λες, Τάρα μου. Δεν μπορώ άλλο. Κουράστηκα. Θέλω ανανέωση, θέλω να κάνω καινούρια πράγματα. Θέλω να ξυρίσω το μούσι μου, που δεν πάει και με το μαλλί μου (βγάζει επί τόπου το ψεύτικο άσπρο μούσι), να αλλάξω τα ρούχα μου. Αμάν πια μ' αυτά τα κόκκινα. Σαν την Κοκκινοσκουφίτσα είμαι.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Καταρχήν ηρέμησε. Πάρε βαθιές ανάσες. Μία... δύο... τρεις... Ωραία! Δεν πρέπει να συγχύζεσαι. Είσαι και σε μια κρίσιμη ηλικία που

πρέπει να τα βλέπεις όλα πιο χαλαρά.

A.B.: Τι λες καλέ; Ποια κρίσιμη ηλικία; Νέος είμαι ακόμα. 500 χρονών. Έχω τουλάχιστον άλλα τόσα μπροστά μου.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Ε, τότε ποιο είναι το πρόβλημά σου;

A.B. : Βρε κουράστηκα λέμε. Κου-ρά-στη-κα! Όλο τα ίδια και τα ίδια. Φτιάξε δώρα, ανέβα στο έλκηθρο, μπες στις καμινάδες, κάνε χο –χο – χο! Ασε την κατάθλιψη που παθαίνω μετά τις γιορτές...

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Μα αυτή είναι η δουλειά σου. Εξάλλου, σκέψου πόση χαρά δίνεις στα παιδιά μ' αυτό που κάνεις;

A.B.: Θ' αστειεύεσαι! Πάνε αυτά τα χρόνια! Πού εκείνες οι εποχές που τα παιδάκια ζητούσαν ένα ξύλινο αλογάκι, ένα πλαστικό αυτοκινητάκι, μια κουκλίτσα ή ένα τόπι.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Γιατί τώρα τι σου ζητάνε;

A.B.: Με προσέχεις; Πήρα ένα γράμμα, που λες, που ένα παιδί μου ζητούσε ένα άλογο από την Αγγλία να το παίξει στον ιππόδρομο!

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Μη μου πεις!

A.B.: Μόλις σου είπα! Ένα άλλο μου έστειλε ένα συστημένο και μου ζητούσε μια BMW κάμπριο για να πηγαίνει στο σχολείο!

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Α πα πα!

A.B.: Αμ εκείνο, που μου έστειλε τηλεγράφημα, να του πάω λέει την εθνική ομάδα μπάσκετ για να γίνει πρόεδρος!

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Ε όχι, φίλε μου Μπιλ, ε όχι!

A.B. : Ε ναι, φίλε μου Τάρα, ε ναι! Άσε που όπου και να πάω όλοι με κυνηγούν ζητώντας μου δώρα.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Πρέπει να κάνουμε κάτι γι' αυτό. Χρειάζεσαι διακοπές, χρειάζεσαι απομόνωση!

A.B.: Απομόνωση; Στη φυλακή θα με στείλεις;

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Όχι καλέ μου Άγιο Βασίλη. Θα σε στείλω σ' ένα μέρος, όπου υπάρχουν μόνο ζώακια και δέντρα.

A.B.: Μπααα; Υπάρχει τέτοιο μέρος; Και πού είναι;

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Ε, είναι κάπως μακριά, αλλά νομίζω πως αξίζει τον κόπο!

A.B.: Η απόσταση δε με πειράζει καθόλου. Έχω αλλάξει τουρμπίνα και κινητήρα στο έλκηθρο.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ:Ε, τότε κανένα πρόβλημα. Είναι, λοιπόν, που λες ένα δάσος μες στο πράσινο, όπου τα ζωάκια κυκλοφορούν ανέμελα. Όσο γι' ανθρώπους, σπάνια βλέπεις. Το πολύ καμιά Κοκκινোসκουφίτσα ή τη γιαγιά της!

Α.Β: Χα, χα, χα! Την Κοκκινোসκουφίτσα. Πολύ καλό! Το λοιπόν, φεύγω το δίχως άλλο, φίλε μου Τάρα. Ήδη αισθάνομαι καλύτερα. Είσαι σπουδαίος.

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Μισό λεπτό! Δύο ερωτήσεις: Με τα δώρα των παιδιών τι θα γίνει; Στη γυναίκα σου τι θα πεις; Και στο δάσος πώς θα πας; Δε σου είπα το δρόμο!

Α.Β.: Τρεις ερωτήσεις ήταν, αλλά ποιος μετράει. Λοιπόν: Τα δώρα θα τα μοιράσουν φέτος οι Καλικάντζαροι, στη γυναίκα μου θα γράψω ένα γράμμα και όσο για το δρόμο, έχω GPS στο έλκηθρο! Έφυγα!!!

ΤΑΡΑΝΔΟΣ: Μισό λεπτό! Και πότε θα γυρίσεις; Τι θα λέω για σένα αν με ρωτάνε; Εγώ τι θα κάνω;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σκηνή 2^η : *Βγαίνει η Βασιλίνα κρατώντας τσάντες από ψώνια. Βηματίζει πάνω – κάτω...*

Βασιλίνα : Πού είναι τώρα αυτός; Μεσημέριασε πια. Πρέπει να βάλω το φαγητό. Θα μου φύγει ο αστακός από την κατσαρόλα και θα μου φάει το χρυσόψαρο στη γυάλα! Κοίτα που θα σφήνωσε σε καμιά καμινάδα. Εμ, βέβαια! Αφού κατεβάζει τα μελομακάρονα σα στραγάλια. Αλλά πού να μ' ακούσει εμένα! «*Μην τρως, Μπιλ μου, άλλα γλυκά, θα παχύνεις πουλάκι μου*». Τίποτα αυτός. Και δώσ' του εγώ να ράβω κάθε χρόνο στολή λες και είμαι το «Χρυσό Ψαλίδι»... Κι αν δε σφήνωσε σε καμινάδα, αλλά ξέχασε το ραντεβού μας; Σάμπως είναι η πρώτη φορά; Όχι βέβαια! Συνέχεια με ξεχνάει. Δυο μέρες άργησε την άλλη φορά να έρθει να με πάρει από τη λαϊκή. Μαραθήκανε οι αγκινάρες... Μωρέ κάτσε νά' ρθει και θα στον συγυρίσω εγώ... Ας κάνω λίγο shopping therapy ακόμη!!!

Η Βασιλίνα φεύγει απ' τη σκηνή.

Μπαίνουν οι καλικαντζαρίνες με δώρα στα χέρια τους.

K1: Ουφ! Μας ξεθέωσε πάλι ο Άγιος Βασίλης!

K2: Κάθε χρόνο η ίδια ιστορία!

K3: Μην παραπονιέστε! Έχουμε και τα τυχερά μας!

K1: Δίκιο έχει! Καταρχήν παίρνουμε το βασικό μισθό και κατά δεύτερον αλλάξαμε ρούχα. Κοίτα τι μοντέρνες που είμαστε. Όχι μ' εκείνα τα μαύρα που μοιάζαμε με σκαθάρια!

K2: Ναι, δε λέω βρε παιδί μου. Αλλά να. Φέτος, ας πούμε, τα κάναμε όλα μόνες μας.

K3: Έδωσε εντολή να μοιράσουμε εμείς τα δώρα στα παιδιά.

K1: Κι αυτός εξαφανίστηκε χωρίς να πει κουβέντα. Πού πήγε;

K2: Δεν ξέρω πού πήγε, πάντως άφησε ένα γράμμα για τη Βασιλίνα κι είπε να της το δώσουμε αμέσως

K3: Αχ! Κάπου την πήρε το μάτι μου πριν...

Εμφανίζεται πάλι η Βασιλίνα με επιπλέον ψώνια στα χέρια

Βασιλίνα: Μα πού να είναι ο τζουτζούκος μου... Καλικαντζαρίνες, τι γυρεύετε εσείς εδώ;

ΟΛΕΣ: Γεια χαρά, Βασιλίνα μας!

Βασιλίνα: Μήπως είδατε πουθενά τον Άγιο Βασίλη;

K1: Όχι αλλά έχουμε ένα γράμμα για σένα

Βασιλίνα: Για μένα; Από ποιον;

K2: Απ' τον Μπρατ Πιτ... (χαρά η Βασιλίνα) Απ' τον Άγιο Βασίλη (ζινίζει η Βασιλίνα).

Βασιλίνα: Απ' τον Άγιο Βασίλη; Φέρτε το γρήγορα εδώ... Και κρατήστε μου τα ψώνια.

Η Βασιλίνα ανοίγει το γράμμα και το διαβάζει. Ακούγεται η φωνή του Α.Β. όση ώρα διαβάζει το γράμμα

Α.Β.: «Πολυαγαπημένη, πανέμορφη, πολύτιμη και αξιαγάπητη Βασιλίνα μου»...

Βασιλίνα: Κάτι έχει κάνει αυτός!

Α.Β.: «Σου γράφω αυτό το γράμμα για να σου πω ότι θα λείψω για λίγο καιρό»...

Βασιλίνα: Και τον αστακό ποιος θα τον φάει;...

Α.Β.: «Τον τελευταίο καιρό δεν αισθανόμουν καλά κι ήμουν πολύ κουρασμένος»...

Βασιλίνα: Α τον καημενούλη. Κι εγώ δεν είχα καταλάβει τίποτα...

Α.Β.: «Έτσι αποφάσισα να πάω κάπου μακριά και ήσυχα να ξεκουραστώ για λίγο».

..

Βασιλίνα: Εμένα, όμως, δεν είπες να με πάρεις...

Α.Β.: «Θα μ' αφήσεις καμιά ώρα να τελειώσω το γράμμα; Σου υπόσχομαι να γυρίσω ανανεωμένος κι έτοιμος για μια καινούρια αρχή»...

Βασιλίνα: Άντε καλά!..

Α.Β.: «Εδώ τελειώνει το γράμμα μου. Έχε γεια, πολυαγαπημένη μου. See you soon!»...

Βασιλίνα: Τ' αγγλικά σε μάραναν!

Κ1: Τι λέει το γράμμα Βασιλίνα μας;

Βασιλίνα: Λέει πως ο Α. Βασίλης θα λείπει για λίγο

Κ2: Αμάν! Κι εμείς τι θα κάνουμε;

Βασιλίνα: Ό,τι κάνατε μέχρι τώρα.

Κ3: Και πότε θα γυρίσει;

Βασιλίνα: Δεν ξέρω ακριβώς, αλλά δε θ' αργήσει

Κ1: Γιατί το λες αυτό;

Κ2: Γιατί θα τον κόψει η πείνα και θα γυρίσει σπιτάκι του..

Βασιλίνα: Ε, και γι αυτό, αλλά, κυρίως, γιατί μας αγαπάει και δεν μπορεί χωρίς εμάς! Να σας πω, καλικαντζαρίνες μου. Έχετε φάει για μεσημέρι;

Κ3: Πού να προλάβουμε!!!

Βασιλίνα: Ελάτε, τότε, πάμε σπίτι. Θα φάμε αστακό... αν δεν έχει δραπετεύσει απ' την κατσαρόλα!

ΟΛΕΣ: Γιούπι! Ζήτω! Τι ωραία!

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΚΗΝΗ 3^η: Μπαίνει η μαμά της Κοκκινোসκουφίτσας και ψάχνει την κόρη της

Μαμά: Κοκκινোসκουφίτσα; Κοκκινোসκουφίτσα; Πού είσαι, πουλάκι μου;

Κοκκινোসκουφίτσα: Δεν το πιστεύω. Πουλάκι της με φωνάζει ακόμα! Εδώ είμαι, καλέ μαμά.

Μαμά: Άντε καμάρι μου κι η γιαγιά σου περιμένει. Πού ήσουν τόση ώρα;

Κοκκινোসκουφίτσα: Παίζαμε χαρτιά με την κυρά Μάρω την αλεπού

Μαμά: Α, την πονήρω! Σου χω πει 100 φορές να μην πηγαίνεις σ' αυτή, εσύ δε μ' ακούς.

Κοκκινোসκουφίτσα: Έλα βρε μαμά, βαριέμαι όλη τη μέρα. Και τι να κάνω;

Μαμά: Να πας αυτό το καλαθάκι στη γιαγιά σου που είναι άρρωστη...

Κοκκινোসκουφίτσα: Μαμά, με δουλεύεις; Πάλι άρρωστη είναι η γιαγιά; Τι έχει αυτή τη φορά;

Μαμά: Ζαλίζεται γιατί της έχει ανέβει η πίεση ...

Κοκκινোসκουφίτσα: Μήπως ανέβηκε κι αυτή μαζί με την πίεση και γι αυτό ζαλίζεται;

Μαμά: Τι είπες, Κοκκινোসκουφίτσα μου;

Κοκκινোসκουφίτσα: Λέω... πως όλο τα ίδια και τα ίδια κάνω. Κρυφτό με τα πουλάκια, κυνηγητό με τα ελαφάκια, μαρμελάδα με τα σκιουράκια, καλαθάκια στη γιαγιάκα. Αμάν πια!

Μαμά: Έλα, βρε αγάπη μου, που βαρέθηκες. Δεν υπάρχει καλύτερη ζωή από αυτή στο δάσος. Καθαρός αέρας, πολλά ζωάκια, ησυχία... Τι θες δηλαδή να κάνεις;

Κοκκινোসκουφίτσα: Θέλω να πάω στην πόλη!

Μαμά: Στην πόλη; Τρελάθηκες; Ξέρεις τι φασαρία και τι κόσμος υπάρχει εκεί;

Ξέρεις τι κινδύνους κρύβει η πόλη;

Κοκκινোসκουφίτσα: Και τότε πώς ζουν τόσα παιδιά εκεί; Διασκεδάζουν, πάνε σε πάρτι...

Μαμά: Συγγνώμη. Εχτές δεν είχες πάει στο πάρτι του τυφλοπόντικα;

Κοκκινোসκουφίτσα: Την τύφλα του δεν ξέρει από πάρτι ο τυφλοπόντικας. Άσε με μαμά, βαρέθηκα πια.

Μαμά: Έλα βρε Κοκκινোসκουφίτσα μου, μην γκρινιάζεις. Τώρα που είναι και Χριστούγεννα θα δεις τι ωραία που θα περάσουμε. Άκουσα πως θα έρθει η Χιονάτη με το βασιλόπουλο να δούνε τους νάνους. Θα κάνετε παρεούλα.

Κοκκινোসκουφίτσα: Προτιμώ την κακιά μητριά. Η Χιονάτη ... όλα άσπρα τα βλέπει!

Μαμά: Ε, δεν τρώγεσαι με τίποτα πια... Πάρε το καλαθάκι τώρα γιατί θα λιώσουν οι πάστες και πήγαινε το στη γιαγιά σου.

Κοκκινোসκουφίτσα: Η ιατρική επιστήμη προτείνει πάστες σ' αυτούς που έχουν πίεση;

Μαμά: Σταμάτα, παιδί μου, να σχολιάζεις... Πήγαινε τώρα και πρόσεχε ε;

Κοκκινোসκουφίτσα: Ξέρω, ξέρω. «Κοίτα μην περάσεις μέσα από το δάσος, γιατί κυκλοφορεί ο κακός λύκος» και μπλα μπλα μπλα.

Μαμά: Τά' χω ξαναπεί ε; Για το καλό σου τα λέω, αγάπη μου. Άντε πήγαινε και μην αργήσεις ε; Πάω γιατί έχω στο φούρνο μία τάρτα βατόμουρου...

Η μητέρα της φεύγει από τη σκηνή μουρμουρώντας ...

Μαμά: Τι θα κάνω μ' αυτό το κορίτσι;...

Η Κοκκινোসκουφίτσα ξεφυσά κι ανοίγει το καλάθι να δει τι έχει μέσα.

Δεν της αρέσει τίποτα... Σκέφτεται για λίγο και λέει στο κοινό:

Κοκκινোসκουφίτσα: Άστε να μην περάσω μέσα από το δάσος ε; Πολύ καλά, λοιπόν. Δε θα περάσω! Θα πάω από Αττική Οδό μ' ένα ταξί και θα πάω στην πόλη! Φοβερή ιδέα. Επιτέλους θα διασκεδάσω. Όσο για τη γιαγιά, σιγά μην είναι άρρωστη. Τον κυνηγό θα θέλει πάλι να κεράσει. Θα περάσω το βράδυ στο γυρισμό μια βόλτα. Μεγάλη ζωή, σου' ρχομαι!!!

Η Κοκκινোসκουφίτσα περιχαρής και χοροπηδώντας ετοιμάζεται να φύγει από τη σκηνή, ώσπου μπαίνει ο Άγιος Βασίλης. Κοιτάζονται, κάνουν τις ίδιες κινήσεις (με παντομίμα – σαν καθρέφτης) με απορία...

A.B.: Αδυνάτισα καλέ ;

Κοκκινোসκουφίτσα: Πάχυνα καλέ;

A.B.: Πολύ περίεργο...

Και φεύγει η Κοκκινোসκουφίτσα ... Ο Άγιος Βασίλης βλέπει γύρω του το δάσος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σκηνή 4η

Λύκος: Τι έγινε, βρε παιδιά; Η Κοκκινোসκουφίτσα είναι αυτή και δε βλέπω καλά; Επιτέλους, ήρθε στο δάσος; Ε, ρε κι έχω μια πείνα τα τελευταία χρόνια. Για να πλησιάσω...

*Ο λύκος φτιάχνεται, χτενίζεται, σκουπίζει τα γυαλιά του και πλησιάζει τον Άγιο Βασίλη.
Τα δέντράκια και τα ζωάκια μόλις βλέπουν το λύκο, τρομάζουν και φεύγουν απ' τη σκηνή.*

Λύκος: Γεια χαρά!. Τι γίνεται;

A.B.: Εεε; Καλά, καλά.

Λύκος: Πώς κι έτσι απ' τα μέρη μας; Αφού δε σ' αφήνει η μαμά σου!

A.B.: Η μαμά μου; Η μαμά μου είναι 800 χρονών και δεν ξέρει τι της γίνεται.

Λύκος: Τι μου λες. Και δεν της φαίνεται! Τι έχεις μέσα στο σάκο σου; Δωράκια για τη γιαγιάκα;

A.B.: Αχ! αυτός πρέπει να είναι δημοσιογράφος. Πρέπει να τον ξεγελάσω! Εεε; Ναι, ναι, για τη γιαγιά μου και θα τα πάω τώρα, γιατί μένει από την άλλη πλευρά του δάσους!

Λύκος: Μάλιστα, μάλιστα! Να σου πω, βρε Κοκκινোসκουφίτσα μου. Γιατί έχεις τόσο μεγάλη κοιλιά;

A.B.: Κοκκινোসκουφίτσα; Πού είναι η Κοκκινোসκουφίτσα;

Λύκος: Εσύ δεν είσαι η Κοκκινোসκουφίτσα; Αν και πιο πολύ μου θυμίζεις τον Άγιο Βασίλη! Αλλά αυτός δεν υπάρχει ...

A.B.: Η ... Κοκκινোসκουφίτσα είμαι, αλλά γιατί λες πως ο Άγιος Βασίλης δεν υπάρχει ;

Λύκος: Τι γιατί, μωρέ; Του γράφω γράμμα κάθε Χριστούγεννα να μου φέρει δώρο τα γουρουνάκια σε κονσέρβες κι αυτός τίποτα!!!

A.B.: Α, το γάιδαρο! Τώρα που είπες κονσέρβες, να σε ρωτήσω. Έχει κανένα σουβλατζίδικο εδώ γύρω γιατί πεινάω σαν λύκος;

Λύκος: Μια ατάκα είχαμε κι εμείς... Αυτά μόνο στην πόλη θα τα βρεις. Λοιπόν, δε μου είπες. Γιατί, Κοκκινোসκουφίτσα, έχεις τόσο μεγάλη κοιλιά;

A.B.: Εεε; Για να κυλάω καλύτερα όταν πέφτω.

Λύκος: Γιατί, Κοκκινোসκουφίτσα, έχεις τόσο μεγάλα γένια;

A.B.: Εεεε; Για να ζεσταίνω το πρόσωπό μου το χειμώνα καλύτερα. Θα τελειώνεις καμιά ώρα με τις ερωτήσεις;

Λύκος: Ναι δίκιο έχεις. Μόνο μια τελευταία θα σου κάνω. Η γιαγιά σου πού μένει;

A.B.: Πού μένει; Κάτσε να σου πω. Πας ευθεία, στρίβεις στο 5^ο δέντρο δεξιά, ευθεία πάλι, συναντάς ένα ρυάκι. Πίνεις νερό, περνάς απέναντι, ευθεία πάλι, συναντάς έναν

ξυλοκόπο, του λες γεια, στρίβεις αριστερά και στα διακόσια μέτρα είναι το σπίτι της γιαγιάς. Κατάλαβες;

Λύκος: Αστειεύεσαι;. Να σου πω. Θα πας το σάκο στη γιαγιά σου;

A.B.: Τον πας εσύ; Να της μαζέψω κάνα λουλούδι πρώτα κι έρχομαι πιο μετά

Λύκος: Πω – πω τύχη σήμερα. Θα φάω πρώτα τη γιαγιά και μετά την Κοκκινোসκουφίτσα, που έχει γίνει θρεφτάρι. Τα καλύτερά μου Χριστούγεννα φέτος!!!

A.B.: Τι μουρμουράς εκεί;

Λύκος: Τίποτα, τίποτα, λέω πως μετά χαράς να πάω στη γιαγιά σου να μην είναι και μόνη της. Θα στολίσουμε και το δέντρο! Πού είναι ο σάκος;

Ο A.B. δίνει το σάκο με τα πράγματά του που είναι πολύ βαρύς

Λύκος: Τι έγινε βρε παιδιά; Αυτό είναι το μεσημεριανό της γιαγιάς; Τι θα φάει; Ελέφαντα αλά κρεμ; Ωχ, ωχ, η μεσούλα μου. Τι έχεις μέσα βρε Κοκκινোসκουφίτσα;

A.B.: Ποια Κοκκινোসκουφίτσα; ... Α, εγώ είπαμε! Μην ανοίξεις το σάκο και χαλάσουν τα φαγητά! `Αντε, γεια σου λύκε και σ' ευχαριστώ για την εξυπηρέτηση.

Ο Α. Βασίλης φεύγει απ' τη σκηνή. Ο περίεργος λύκος ανοίγει το σάκο και βγάζει έξω ρούχα και εσώρουχα σε μεγάλο μέγεθος...

Λύκος: Τι έγινε βρε παιδιά; Η γιαγιά φοράει μποξεράκι; Τι άλλο θα δουν τα μάτια μας. Τι άλλο....

Η Κοκκινোসκουφίτσα στην πόλη τρώει πίτσα. Καλημέρα, λέει σε όποιον συναντάει. Κανείς δεν της μιλάει, όλοι είναι σκυθρωποί και θλιμμένοι.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σκηνή 5η

Κοκκινোসκουφίτσα: Βαριά μού'πεσε η πίτσα. Πώς τη χωνεύουν τα παιδιά καλέ...

Έρχεται ένα παιδάκι τρέχοντας προς το μέρος της.

Παιδί: Γεια σου A.B.

Κοκκινোসκουφίτσα: Εεεε; Γεια σου A.B.; Γεια σου Γ.Δ!

Παιδί: Πότε θα μου φέρεις το δώρο μου Α.Β;

Κοκκινοσκουφίτσα: Ποιο δώρο σου παιδάκι μου; Και τι σημαίνει Α.Β;

Παιδί: Άστα Βράστα! Άγιος Βασίλης σημαίνει. Δεν είσαι ο Άγιος Βασίλης;

Κοκκινοσκουφίτσα: Εεεεε; Βέβαια, πώς, δηλαδή, εννοείται, αν και...

Παιδί: Λέγε. Είσαι ή δεν είσαι;

Κοκκινοσκουφίτσα: Ε, είμαι! Ααα, πολύ ζόρικα είστε τα παιδιά της πόλης.

Παιδί: Θέλω το δώρο μου για τα Χριστούγεννα!

Κοκκινοσκουφίτσα: Μπα; Και τι δώρο θέλεις;

Παιδί: Ένα τρένο!

Κοκκινοσκουφίτσα: Ένα τρένο ε; Για κάτσε να ψάξω στο καλάθι μου, αν και δεν νομίζω...

Παιδί: Όχι τέτοιο τρένο, ψεύτικο...

Κοκκινοσκουφίτσα: Αλλά;

Παιδί: Αληθινό. Με έξι μεταλλικά βαγόνια

Κοκκινοσκουφίτσα: Ορίστε; Καλέ τέτοια δώρα ζητάτε από τον Άγιο Βασίλη; Εγώ στη θέση του θα την είχα κοπανήσει! Δεν έχω! Κάτσε όμως να δω αν έχω κάτι άλλο... Α! Το βρήκα! Μαρμελάδα από φρούτα του δάσους! Ορίστε!

Παιδί: Τι να την κάνω;

Κοκκινοσκουφίτσα: Να τη βάλεις στο ψωμί σου!

Παιδί: Δεν τρώω ψωμί, παχαίνει! Θέλω το τρένο μου!

Κοκκινοσκουφίτσα: Δεν έχω βρε πουλάκι μου τρένο. Θεε λίγα φρέσκα αβγά;

Παιδί: ΘΕΛΩ ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΜΟΥ ΕΙΠΑ!!!

Το παιδάκι βάζει τα κλάματα. Έρχεται η μαμά του τρέχοντας

Μαμά: Αγάπη μου, τι συμβαίνει;

Παιδί: [ουρλιάζοντας] Ο Α. Β. δε μου δίνει το δώρο μου!

Μαμά: Δώσε, κύριε Μπιλ, το δώρο στο κουτσούνι μου, μη φωνάξω τα κανάλια! Σώπασε, αγάπη μου, θα στον συγυρίσω εγώ...

Κοκκινσκοουφίτσα: Μα τι λέτε κυρία μου; Το ξέρετε πως το παιδί σας θέλει ένα αληθινό τρένο;

Μαμά: Ε, και πού το παράλογο;

Κοκκινσκοουφίτσα: Πού να το βρω, κυρία μου, ολόκληρο τρένο;

Παιδί: ΘΕΛΩ ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΜΟΥ!!!

Μαμά: Θα μας πεις τώρα πως ολόκληρος Santa Claus και δεν έχεις γνωριμίες στο Υπουργείο Συγκοινωνιών!

Κοκκινσκοουφίτσα: Στο ποιο; Α, θα με τρελάνετε εσείς. Μια χαρά ήμουν στο δάσος μου φαίνεται!

Παιδί: ΘΕΛΩ ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΜΟΥ!!!

Κοκκινσκοουφίτσα: Δε ΣΚΑΕΙ αυτό;

Μαμά: Θα σε βγάλω στα κανάλια!

Η μητέρα με το παιδί φεύγουν από τη σκηνή αγκαλιασμένοι...

Η Κοκκινσκοουφίτσα ανταλλάσσει γκριμάτσες με το παιδί καθώς απομακρύνεται

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΜΕΡΟΣ Β

Σκηνή 6η

Τραπεζάκια καφενείου με καρέκλες σε περιβάλλον δάσους. Ο Α.Β. είναι καθισμένος σ' ένα τραπεζάκι και τρώει... Μιλάει με τον Τάρα στο τηλέφωνο

Α.Β.: Έτσι που λες, Τάρα μου. Ούτε εδώ μπορώ να βρω την ησυχία μου.... Τι γιατί; Ένας λύκος με κυνηγάει συνέχεια, τα τρία γουρουνάκια θέλουν να παίξουμε, άσε που όλοι στο δάσος με φωνάζουν Κοκκινσκοουφίτσα. Λέω να επιστρέψω προτού χειροτερέψουν τα πράγματα... Τι τις ήθελα τις αλλαγές; Θα τσιμπήσω κάτι γιατί πεινάω και... Σε κλείνω τώρα γιατί κάποιος έρχεται...

Μπαίνει η Χιονάτη βλέπει τον Α. Βασίλη και πλησιάζει προς το μέρος του

Χιονάτη: Αχ, γεια σου Κοκκινσκοουφίτσα μου. Χρόνια και ζαμάνια. Έλα να σε φιλήσω... Καλέ, πώς τσιμπάνε έτσι τα μάγουλά σου; Δεν κάνεις αποτρίχωση;

A.B.: Τι να της πεις τώρα... Έχε χάρη... Γεια σου και σένα... Θύμισέ μου το ονοματάκι σου...

Χιονάτη: Καλέ δεν άλλαξα και τόσο! Παραμένω μία κούκλα... Σε αντίθεση... Η Χιονάτη είμαι!

A.B.: Γεια σου Χιονάτη. Φεύγω όμως τώρα, γιατί πάω για αποτρίχωση στο σκαντζόχοιρο... Γεια σου και ... χάρηκες που με είδες...

Χιονάτη: Καλέ κάτσε μια στιγμούλα να τα πούμε. Θες να πιούμε κάτι;

A.B.: Να σε κεράσω κανένα... μήλο;

Χιονάτη: Α πα πα πα πα! Μετά απ' το σοκ της κακιάς μητριάς δεν το βάζω στο στόμα μου...

A.B.: Κρίμα! Λοιπόν, τι νέα; Στο σπίτι όλα καλά;

Χιονάτη: Ε όχι και σπίτι, χρυσή μου, παλάτι θες να πεις. Αλλά τι να το κάνεις. Βαριέμαι. Ο πρίγκιπας πάει όλο για κυνήγι, η μητριά είναι σε σεμινάριο μαγείας, οι νάνοι παίζουν φέτος στο Euro-basket κι εγώ όλο κεντάω. Κοντεύω να αλληθωρίσω. Τέλος πάντων. Εσύ πώς περνάς; Ακόμα να σε φάει ο λύκος;

A.B.: Το παλεύει ο δόλιος αλλά δεν μπορεί να με πιάσει.

Χιονάτη: Πάντως άλλαξες από την τελευταία φορά που σε είδα. Πάχυνες, έβγαλες τρίχες στα μάγουλά σου, ασπρίσανε τα μαλλιά σου ...

A.B.: Μην ξεχνάς πως είμαι και 500 χρονών!

Χιονάτη: Πότε πήγες 500, βρε Κοκκινোসκουφίτσα;

A.B.: Ποια Κοκκινোসκουφίτσα; Α, εγώ είπαμε.

Εκείνη την ώρα μπαίνουν χαρούμενα και ζωηρά τα τρία γουρουνάκια

Γ1: Κοκκινোসκουφίτσα, παίζουμε κρυφτό;

Γ2: Κοκκινোসκουφίτσα, παίζουμε μακριά γαϊδούρα;

Γ3: Κοκκινোসκουφίτσα, θέλεις να μας κυνηγήσεις;

Χιονάτη: Αφήστε την ήσυχη, γουρουνάκια. Είναι μαζί μου τώρα!

Γ1: Ναι, αλλά χτες είπε ότι θα κάναμε φάρσα στο λύκο σήμερα.

Γ2: Πήγαμε κι αγοράσαμε μέλι, πούπουλα κι ασβέστη για να τον πασαλείψουμε!

Γ3: Άσε που μας υποσχέθηκε πως θα μας χτίσει τρεις μεζονέτες από μπετόν αρμέ!

A.B.: Να δω πώς θα γλιτώσω τώρα από δω...

Χιονάτη: Καλέ αφήστε την ήσυχη. Θα έρθει στο παλάτι μου να της κάνω γενικό ρετούς. Δε βλέπετε πώς έχει γίνει;

Γ1: Η αλήθεια είναι ότι έχει αλλάξει πολύ από χτες.

Γ2: Σαν τον ΆγιοΒασίλη μοιάζει τώρα!

Γ3: Άσε που η γιαγιά της την ψάχνει γιατί περιμένει κάτι πάστες από το πρωί.

A.B.: Πού είσαι, Τάρα μου, να με γλιτώσεις.

Χιονάτη: Λοιπόν, αφήστε τη. Μαζί μου θα έρθει.

Γ1: Όχι, μαζί μας θα έρθει.

Χιονάτη: Εγώ θα την πάρω στο παλάτι μου.

Γ2: Όχι, θα κάνουμε φάρσα στο λύκο.

Χιονάτη: Βρε άντε φύγετε από δω μην πω στο μάγειρά μου να σας κάνει μπριζολάκια!

Γ3: Δεν πάμε πουθενά!

Κι ενώ τραβάνε τον A. B. από δω κι από κει ενώ τσακώνονται, μπαίνει η (πολύ μοντέρνα και νεότατη) γιαγιά της Κοκκινোসκουφίτσας αγκαζέ με τον κυνηγό!

Γιαγιά: Έτσι που λέτε καλέ μου κυνηγέ. Μία ξαφνική ζάλη το πρωί με ανάγκασε να μείνω ξαπλωμένη και να μην μπορώ να σας μαγειρέψω το φρικασέ που σας είχα τάξει...

Κυνηγός: Σας παρακαλώ, αγαπητή μου! Ούτε να το σκέφτεστε. Εγώ βασικά ήθελα να σας δω.

Γιαγιά: Ε, πώς! Και λίγος μεζές δε βλάπτει.

Κυνηγός: Μα δεν ήταν να έρθει η εγγονή σας, η Κοκκινোসκουφίτσα, να σας φέρει ένα καλάθάκι;

Γιαγιά: Αχ η εγγονή μου! Πού 'ν' τη; Από τότε που μπήκε στην εφηβεία όλο αντίδραση είναι... Τέλος πάντων. Ας μη συγχυστώ και ζαλιστώ...

Κυνηγός: Σας παρακαλώ, αγαπητή μου! Θέλετε να καθίσουμε εδώ να σας κεράσω μία πορτοκαλάδα;

Γιαγιά: Τι χουβαρντάς! Ας καθίσουμε γιατί όσο σκέφτομαι την εγγονή μου...

Κυνηγός: Πάντως δε σας φαίνεται καθόλου ότι έχετε εγγονή. Είστε πιο νέα από ποτέ!

Γιαγιά: Ε, η αλήθεια είναι ότι διατηρούμαι, με τις κρέμες μου, τη γυμναστική μου, τις... μα τι φασαρία είναι αυτή;

Η γιαγιά με τον κυνηγό γυρνάνε και βλέπουν τον Α. Β. να τον τραβολογάνε τα γουρουνάκια και η Χιονάτη

Κυνηγός: Αγαπητή μου, αυτή δεν είναι η εγγονή σας; Μα δε σας μοιάζει καθόλου!

Γιαγιά: Ας μην είχα πάει στο «extreme make over» και θα σου' λεγα εγώ... Κοκκινোসκουφίτσα; Πού είσαι όλη τη μέρα; Και τι γυρεύεις εδώ;

Α.Β.: Ωχ! Τώρα μας πιάσανε... Ποια είναι αυτή καλέ; Μάλλον η μαμά της Κοκκινোসκουφίτσας. .. Ξέρεις μανούλα... εγώ ... ήμουν στο δάσος... κι ένας λύκος...

Γιαγιά: Ποια μανούλα, παιδάκι μου, η γιαγιά σου είμαι.

Α.Β.: Καλέ εσείς είστε πιο μικρή κι απ' την Κοκκινোসκουφίτσα. Και τι όμορφη, τι κομψή, τι ...!

Ακούγεται πίσω απ' τη σκηνή η θυμωμένη φωνή της Βασιλίνας.

Βασιλίνα: Μαζέψου!!!

Α.Β. Εεε, ναι, γιαγιάκα μου, μπερδεύτηκα, αλλά να, με κυνηγούσε ο λύκος κι ήθελε να σε φάει..

Κυνηγός: Ποιος λύκος; Πού είναι ο λύκος να τον κάνω σουρωτήρι με το όπλο μου, να του δώσω δυο κλωτσιές... να του ανοίξω το κεφάλι με...

Γιαγιά: Σιγά τα αίματα χρυσέ μου, ηρέμησε... Κοκκινোসκουφίτσα, πώς έγινες έτσι; Τι σου λέω τόσα χρόνια για τη σιλουέτα μας; Έχεις κάνει μαξιλαράκι...

A.B. : Εντάξει γιαγιά θα προσέχω... (βγάζει από την κοιλιά του ένα μικρό μαξιλάρι)... Αλλά τώρα με συγχωρείς, πρέπει να φύγω... η μαμά θα με περιμένει.

Χιονάτη: Δε θα πας πουθενά. Θα έρθεις στο παλάτι μαζί μου να κεντήσουμε...

Γ1: Όχι, θα πάμε να κάνουμε φάρσα στο λύκο...

Γ2: Θα χτίσεις τις μεζονέτες μας...

Γ3: Και θα παίζουμε κρυφτό...

Γιαγιά: Όχι, θα' ρθεις μαζί μου να σου δώσω τη διαίτα του αστροναύτη!

Κι ενώ τσακώνονται... μπαίνει ένας σερβιτόρος μ' ένα δίσκο.

Σερβιτόρος: Ορίστε κι η παραγγελία σας. Μπριζολάκια χοιρινά, δύο σουβλάκια με γύρο χοιρινό, χοιρινό με σέλινο, χοιρινά λουκάνικα και μία coca cola zero!

Όλοι παθαίνουν σοκ απ' την παραγγελία...

Γουρουνάκια: Κοκκινোসκουφίτσα, τρως χοιρινό κρέας;

Χιονάτη: Κοκκινোসκουφίτσα, δεν είσαι χορτοφάγος;

Γιαγιά: Αχ, δεν είμαι καλά. Ζαλίζομαι!

Κυνηγός: Να σας φέρω μια πορτοκαλάδα;

Γιαγιά: Εσύ το βιολί σου...

A.B.: Αφήστε με ήσυχο. Δεν είμαι η Κοκκινোসκουφίτσα. Με τρελάνατε. Βοήθεια!!!
Τάρα μου, Βασιλίνα μου, σώστε μεεεε...!!!

Ο Α. Βασίλης φεύγει τρέχοντας από τη σκηνή κι οι άλλοι μένουν κόκαλο εκτός απ' το σερβιτόρο.

Σερβιτόρος: Εμένα ποιος θα με πληρώσει;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σκηνή 7

Σκηνικό: Χωρισμένο σε δύο. Αριστερά σε ψηλή καρέκλα (τύπου σκαμπό μπαρ) κάθεται η Κοκκινোসκουφίτσα και από πίσω της όρθιοι : Λύκος, γιαγιά, κυνηγός, 3 γουρουνάκια, μαμά Κοκκινোসκουφίτσας, Χιονάτη.

Δεξιά, το ίδιο σκηνικό όπου κάθεται ο Α. Βασίλης και από πίσω του όρθιοι : Τάρας, Βασιλίνα, Καλικάτζαρίνες, κακομαθημένο, μαμά του.

Στη μέση όρθιος ο ανακριτής Σώτος Βρόντος.

Ανακριτής: Για να ησυχάσουμε σιγά–σιγά. Λοιπόν. Για πες μας, Κοκκινোসκουφίτσα, με δικά σου λόγια, τι έγινε;

Μαμά Κ.: Μου είπε ψέματα, κύριε Βρόντε μου, και πήγε στην πόλη!

Γιαγιά Κ.: Περίμενα τις πάστες απ' το πρωί για να κεράσω τον κυνηγό κι εκείνη είχε εξαφανιστεί!

Λύκος: Κι εγώ παραλίγο να φάω τον `Αγιο Βασίλη αντί για την Κοκκινোসκουφίτσα! `Ασε που δεν έφαγα ούτε τη γιαγιά τελικά!

Κυνηγός: `Ασε τη γιαγιά ήσυχη να μη στην ανάψω!

Γουρουνάκια: Κι εμείς την περιμέναμε όλοι μέρα για να παίξουμε!

Χιονάτη: Αμ εγώ που νόμιζα ότι η Κοκκινোসκουφίτσα έχει γένια;

Ανακριτής: Μάλιστα, μάλιστα. Κι όλα αυτά επειδή είπες ψέματα κι έφυγες από το δάσος για να πας στην πόλη, όπου όλοι σε περνούσαν για τον `Αγιο Βασίλη.

Κοκκινোসκουφίτσα: Ξέρετε, κύριε Βρόντε...

Ανακριτής: Σταμάτα, παιδί μου, να μιλάς συνέχεια. Σκέφτομαι ...

Κοκκινোসκουφίτσα: Μα θέλω να πω πως μετάνιωσα και πως...

Ανακριτής: `Ωστε έφυγε απ' το σπίτι της κι είπες ψέματα και...

Κοκκινোসκουφίτσα: Στο βρόντο μιλάω...

Ανακριτής: Ναι, ορίστε, μου μίλησες;

Κοκκινোসκουφίτσα: Ναι, λέω πως μετάνιωσα για όλα και πως θέλω να ζητήσω συγγνώμη από τους συγγενείς και τους φίλους μου...

Λύκος: Μας έπεισες...

Κοκκινোসκουφίτσα: Στο Βρόντο μιλάω!

Ανακριτής: Ορίστε, σ' ακούω!

Κοκκινোসκουφίτσα: Δε θα ξαναφύγω από το δάσος χωρίς να το πω στη μαμά μου .

Ανακριτής: Μπράβο σου!

Κοκκινοσκουφίτσα: Ούτε θα ξαναπώ ψέματα!

Ανακριτής: Εύγε!

Κοκκινοσκουφίτσα: Κι ό,τι υπόσχομαι θα το κάνω.

Ανακριτής: Περίφημα! Το λοιπόν. Η ένοχος κρίνεται αθώα. Κι ας περάσουμε στον Άγιο Βασίλη. Εσείς αγκαλιαστείτε και φιληθείτε! (μιλάει στους ήρωες του δάσους) Λοιπόν. Για πες μας, Άγιε Βασίλη, με δικά σου λόγια, τι έγινε;

Βασιλίνα: Μ' έστησε, κύριε Βρόντε μου, δυο ώρες, με τις τσάντες στα χέρια!

Καλικαντζαρίνες: Κι εμείς μοιράσαμε όλα τα δώρα στα παιδιά!

Μαμά: Κι εμείς εξαιτίας του χρεωθήκαμε για να πάρουμε στο μαρό μου ολόκληρο αεροπλάνο!

Παιδί: Ναι, αλλά δε μου πήρατε τρένο. ΘΕΛΩ ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΜΟΥ!

Τάρας: Μην τον αδικείτε. Ήθελε απλά να ξεκουραστεί λίγο!

A.B. : Πες τους τα, Τάρα μου, πες τους τα!

Τάρας: Στο Βρόντο μιλάω!

Ανακριτής: Μάλιστα. Κι όλα αυτά επειδή ήθελες να φύγεις απ' την πόλη και απ' τις υποχρεώσεις σου...

A.B.: Ξέρετε, κύριε Βρόντε...

Ανακριτής: Σταμάτα, Άγιε Βασίλη, να μιλάς συνέχεια. Σκέφτομαι ...

A. B.: Μα, θέλω να πω πως μετάνιωσα και πως...

Ανακριτής: Όστε έφυγε από την πόλη...

A.B.: Στο βρόντο μιλάω...

Ανακριτής: Ναι, ορίστε, μου μίλησες;

A.B.: Λέω πως μετάνιωσα για όλα και πως θέλω να ζητήσω συγγνώμη από τους συγγενείς και τους φίλους μου...

Καλικαντζαρίνες: Μας έπεισες...

A.B.: Στο Βρόντο μιλάω!

Ανακριτής: Ορίστε, σ' ακούω!

A.B.: Δε θα ξαναφύγω από την πόλη χωρίς να το πω σε κανέναν.

Ανακριτής: Μπράβο σου!

A.B.: Ούτε θα ξαναπώ ψέματα!

Ανακριτής: Εύγε!

A.B.: Κι ό,τι υπόσχομαι θα το κάνω.

Ανακριτής: Περίφημα! Το λοιπόν. Ο ένοχος κρίνεται αθώος. Το δικαστήριο έλαβε τέλος! Εμένα δε με χρειάζεστε άλλο. Σας έλυσα όλα τα προβλήματα. Αγκαλιαστείτε όλοι και φιληθείτε, για να τελειώνουμε καμιά ώρα!

Ο ανακριτής φεύγει απ' τη σκηνή κι όλοι οι υπόλοιποι αγκαλιάζονται και φιλιούνται.